ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם
העמדים על הפקדים׃ ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על
שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
המשכן׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ קח
מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתנ
ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח
משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל
הלוים׃ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר
נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ ואת ארבע העגלת
ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני קהת לא נתן
כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו׃ ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח׃
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא
אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח׃

פ

ויהי המקריב ביום הראשון
את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנ
למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח

ישראל רישי בית אבהתהון אנון
רברבי שבטיא אינון דקימין
על מנינא׃ ואתיו ית קרבנהון
לקדם יי שית עגלן כד מחפיין ותרי
עסר תורין עגלתא על תרין רברביא
ותורא לחד וקריבו יתהון לקדם
משכנא׃
ואמר יי למשה למימר׃ סב
מנהון ויהון למפלח ית פלחן מש
כן זמנא ותתן יתהון לליואי גבר
כמיסת פלחניה׃ ונסיב משה ית
עגלתא וית תורי ויהב יתהון
לליואי׃ ית תרתין עגלן וית
ארבעה תורין יהב לבני גרשון
כמיסת פלחנהון׃ וית ארבע עגלן
וית תמניה תורין יהב לבני מררי
כמיסת פלחנהון בידא דאיתמר
בר אהרן כהנא׃ ולבני קהת לא יהב
ארי פלחן קודשא עליהון בכתפא
נטלין׃
וקריבו רברביא ית חנכת מדבחא
ביומא דרביו יתיה וקריבו רברביא
ית קרבנהון לקדם מדבחא׃ ואמר
יי למשה רבא חד ליומא רבא
חד ליומא יקרבון ית קרבנהון
לחנכת מדבחא׃
והוה דקריב ביומא קדמאה ית
קרבניה נחשון בר עמינדב לשבטא
דיהודה׃ וקרבניה מגסתא חדא
דכסף חדא מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה מזרקא חד דכסף
מתקליה שבעין סלעין בסלעי
קודשא תרויהון מלן סולתא דפילא
במשח למנחתא׃ מחתא עשר
סלעין היא דדהב מליא קטרת
בוסמיא׃ תור חד בר תורי דכר
חד אמר חד בר שתיה לעלתא׃
צפיר בר עזין חד לחטאתא׃

ואתיאו

והשיאו אחת ויריב שמחה
וגדולה ופירסום המשכה שלט
בה עין הרע ויותה בקש להשי
אחרת והיה מתירא שלא
ישלוט בה עין הרע עוה
וכתבן לה קמיעין כך משע
מתן תורה מרוב שמחה
ופירסום הדבר שלטה עין
ושתברו הלוחות׳ ומשעת
מעשה המשכן עוה וכתבן
לה קמיעין וסמך להם ברכ
כהנים׳ ויהי ביום כלות משה׳
בצלאל וכל חכם לב עשו׳
את המשכן׳ ותלאו הכת׳
במשה לפי שמסר עצמו
עליו לראות תבנית כל דבר
ודבר מיו שהראהו בהר
להורות לעושי המלאכה ולא
טעה בתבנית אחת׳ וכן מצינו
בדוד לפי שמסר עצמו על
בנין בית המקדש שנ׳ זכור
יי לדוד את כל ענותו
אשר נשבע ליי׳ וגו׳ לכך נקרא
על שמו׳ שנ׳ ראה ביתך דוד׳
כלות משה להקים׳ ולא נא׳
ביום הקים׳ מלמד שכל
שבעת ימי המלואים היה
משה מעמידו ומפרקו׳ ובאותו
היום העמידו ולא פרקו׳ לכך
נא׳ כלות להקים׳ אותו היום
לו הקמתו וראש חדש
ניסן היה׳ בשני נשרפה את
הפרה׳ בשלישי היזו הזיה
ראשונה׳ ובשביעי גלחו׳
הם נשיאי המטות׳ שהיו
שוטרים עליהם במצרים
והיו מוכים על עליהם׳ שנ׳
ויכו שוטרי בני ישר׳: הם
העומדים על הפקודים
שעמדו עם משה ואהרן׳

מונין את ישר׳ שנ׳ ואתכם יהיו׳
וגו׳׳ שש עגלות צב׳ אין צב
אלא מחופים׳ וכן בצבים ובפרדים׳
עגלות מכוסות קרויות צבים׳ ויקר
ויקריבו אותם לפני המשכן׳ שלא
קיבל משה מידם עד שנ׳ לו מפי
המקום׳ א״ר נתן מה ראו נשיאים
להתנדב כאן בתחילה ובמלאכת
המשכן לא התנדבו בתחילה׳ אלא
כך אמרו נשיאים יתנדבו צבור
מה שיתנדבו ומה
שמחסרין אנו משלימין כיון

שלמו
כיון שראו שהשלימו צבור את הכל
שנ׳ והמלאכה היתה דים׳ אמרו מעתה
מה עלינו לעשות הביאו את אבני השהם׳
ואבני המלואים לאפוד ולחשן לכך התנדבו
כאן בתחלה׳ כפי עבודתו׳ שהיה
משא בני גרשון קל משל בני מררי שהיו
טוענין הקרשים והעמודים והאדנים׳
כי עבודת הקדש עליהם׳ משא דבר
הקדושה הארון והשולחן וגו׳ לפיכך
בכתף ישאו׳ ויקריבו הנשיאים את חנכ
המז׳ בה׳ לאחר שהתנדבו העגלות
והבקר לשאת המשכן׳ נשא לבבם

להתנדב קרבנות על המזבח לחנכו׳
ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
המזבח׳ כי לא קיבל משה מידם עד
שנ׳ לו מפי הגבורה׳ יקריבו את קרבנם
לחנכת המזבח׳ ועדיין לא היה יודע
משה היאך יקריבו אם כסדר תולדותם׳
אם כסדר המסעות עד שאמ׳ לו הקב״ה
יקריבו למסעות איש יומו׳: ביום
הראשון׳ אותו היום נטל עשר
עטרות ראשון למעשה בראשית ראשון
לנשיאים כולהו כדאיתא בסדר עולם׳:

למטה יהודה׳ ייחסו הכת׳ על שבטו
ולא שגבה משבטו והביא׳ או אינו
אלא שגבה משבטו והביא׳ ת״ל זה
קרבן נחשון משלו הביא׳: שניהם מלאים
סלת למנחה נדבה׳: עשרה זהב׳
כתרגומו׳ משקל עשר שקלי הקדש
היה בה׳: מלאה קטרת׳ לא מצינו
קטרת ליחיד׳ ולא על מזבח החיצון
אלא זו בלבד והוראת שעה היתה׳:
פר אחד׳ מיוחד שבעדרו׳: שעיר עזים
אחד לחט׳ לכפר על קבר התהום טומאת
מקדש׳: